

SÖZ SUYUN

Öğretmenimiz "Sudaki Farklılıkların Yakınlaşması" konulu bir kompozisyon yarışması olduğunu bize duyurunca ilk önce konu başlığından hiç bir şey anlamadık.Ne kadar saçma bir konu diye düşünenlerimiz bile oldu.Konu üzerinde biraz yoğunlaşınca ne kadar yanlış düşündüğümüzü hemen anladık.

Suyun kendisi aslında farklılıkları bünyesinde toplamıştı.İki hidrojen ve bir oksijen elementinden meydana gelen su, yanıcı ve yakıcı iki ayrı elementin bir araya gelmesinden oluşmuştu.Yanıcı ve yakıcı olma özellikleri olan bu iki madde bir birinden ayrı oldukları zaman hayatı cehenneme çevirebilirlerdi. Belirli koşullarda bir araya geldikleri için yakıcı özelliğini yitirerek yangınları söndüren bir madde oluvermişlerdi.Gittiği her yere hayat götürdüğü için su hayatla özdeşleşmiş ve "Su hayattır" sözüyle anlam bulmuştu.Vardığı her yerdeki yangını söndürmüştür su.İnsanlar,tarlalar,ormanlar susuzluktan yandıkları zaman ancak su ile serinlemiş,hayat bulmuşlardır.Suyun gittiği kurak topraklar çöl olmaktan kurtulup ormanlara dönüşmüştür.

Su sanki şırl şırl sesiyle biz insanlara şöyle sesleniyor: Ey insanlar farklılıklarınız bir araya gelmenize engel değildir.Bakın biz hidrojen ve oksijen olarak farklıyız.Hatta bir araya gelirken hidrojenden iki, oksijenden bir tane aldık.Siz varlıkların en akıllısı olduğunuzu iddia ediyorsunuz.Neden farklılıklarınız bir araya gelmenize engel oluyor?Neden hayatınızı cehenneme çeviriyorsunuz? İnançlarınız, kültürünüz, yaşadığınız coğrafya farklı olsa da hepimiz aynı dünyada yaşamıyor musunuz?Öyleyse bir birinizden ayrılarak neden dünyayı cehenneme çeviriyorsunuz?Halbuki farklılıklarınıza rağmen bir araya gelseniz dünyanın her köşesi bir cennet olmaz mıydı?

Bakın bizler de sizden pek farklı değiliz.Bizim bir kısmımız tuzludur. Gemiler üzerimizde taşınır. Türlü türlü deniz canlıları bizim içimizde özgürce yaşarlar.Kimimiz tathıyız.Sizin için, hayvanlarınız için,tarlalarınız,bağ ve bahçeleriniz için işe yararız. Kimimiz yerin derinliklerinden kaynak olarak çıkarız yine işe yararız.Şehirlerinizi ısıtırsınız. Kaplıçalarda şifa bulursunuz. Kimimiz çağlayarak akarız. Barajlarda elektrik oluruz.Geçtiğimiz her yerde farklı farklı kültürdeki insanlara hayat sunarız .Medeniyetler niçin ırmakların başında kurulmuştur düşünmüyor musunuz?Sizler neden bir birinizi yok etme yarışındasınız? Renkleriniz,inançlarınız, kültürleriniz, coğrafyanız farklı olsun ne çıkar bundan? Farklılıklarınızın aslında zenginliğiniz olduğunu ne zaman anlayacaksınız? Öyle yangınlar çıkarıyorsunuz ki dünyanızda bütün sular birleşsek yine de o yangınları söndürmeye gücümüz yetmeyecek diye korkuyoruz.Sadece kendinizi yok etmekle kaçıyorsunuz bizi de bilinçsizce kullanarak yok olma tehlikesiyle karşı karşıya koyuyorsunuz.

Unutmayın biz her canlı için gerekliyiz.Siz insanlığı yok etmek isteyebilirsiniz.Ama biz kırlara, kırlarda açan çiçeklere,çiçeklerde dolaşan kelebeklere hayat olmak istiyoruz. Yeşilin bin bir tonunu barındıran ormanların, ormanlarda yaşayan her canlının sonsuza kadar mutlu bir şekilde yaşamasını istiyoruz.Sizin misket bombalarınızla,füzelerinizle,kimyasal silahlarınızla katlettiğiniz kara kaşlı,kara gözlü,sarışın,esmer,kız,erkek,Asyalı, Avrupalı, inançlı, inançsız bütün çocukların yaşamasını istiyoruz.

Sulamada,vahşi sulamadan vazgeçip,damlama ve yağmurlamaya geçmeliyiz diyen uzmanlarınıza kulak verin.Sizden sonraki kuşakların susuz kalmaması için hayatın her alanında bizi israf etmeden itinalı kullanın.Hiç bir nimet sınırsız değildir sakın aklınızdan çıkarmayın.

Ey insanlar,son pişmanlık fayda vermez.Yol yakinken hatalarınızdan dönün.Ne bizim geleceğimizi ne de kendi geleceğinizi yok edin.